

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 139/2022
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, кога заступа пуномоћник Сениша Љубичић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1734/21 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1734/21 од 04.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1734/21 од 04.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1802/2020 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу за период од августа 2017. године закључно са јулом 2020. године на име мање исплаћене припадајуће зараде појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од одређених датума доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених до тражених износа са захтевом за исплату разлике законске затезне камате преко досуђених до тражених износа, на начин ближе означен у овом делу изреке. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1734/21 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјланог права, са предлогом да се о истој одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију, којим је оспорио ревизијске наводе тужиоца и предложио да се ревизија одбаци као недозвољена, односно одбије као неоснована. Трошкове је тражио.

Према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Побијана другостепена пресуда којом је правноснажно делимично усвојен тужбени захтев који је за предмет имао потраживање тужиоца на име мање исплаћене основне зараде за период од августа 2017. године закључно са јулом 2020. године, уз образложење да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана применом Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС" бр. 116/14), те Колективних уговора туженог и Споразума о основици за обрачун и исплату зарада за запослене код туженог, није противна судској пракси и израженим правним схватањима ревизијског суда. Ревизијским наводима тужиоца, указује се на по схватању ревидента погрешну примену основице за обрачун у односу на дату варијанту из налаза вештака, што само по себи није разлог за изузетну дозвољеност ревизије. Ревидент не указује на друге правноснажне судске одлуке у којима је у истој чињенично правној ситуацији другачије одлучено. Ревизијски наводи тужиоца нису правно релевантан основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1 ЗПП.

Зато је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 24.08.2020. године, која је преиначена 12.10.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 962.032,54 динара.

Имајући у виду да се конкретни спор из радног односа не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Пошто трошкови туженог на име састава одговора на ревизију по оцени Врховног касационог суда нису били потребни за вођење ове парнице, то је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић